

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

AGAPA CRESTINEASCA

Duminică, 6 Martie 2016, după savarsirea Sfintei Liturghii, sunteți invitați să participați la **AGAPA FRATEASCA** lunară pregătită de un grup de familii de la Biserica noastră. Avem astfel posibilitatea să contribuim și pe această cale la întărirea și desăvârșirea legăturii tainice create prin rugăciune între cei ce se străduiesc să-L urmeze pe Domnul nostru Iisus Hristos și să continuăm tradiția agapelor, începută de Sfinții Apostoli. Din meniu nu vor lipsi diverse aperitive, peste și salată, desert, fructe, bauturi. Fiecare participant va aduce voia bună. Bucurați-vă cu prezența și bunăvoința fraților voștri! Veniți însoțiți de familie, prieteni și cunoscuți!

Dumnezeu să vă rasplatească generozitatea!

LITURGICAL PROGRAM OF THE WEEK FEBRUARY 22 - 28

Wednesday, February 24: **The Akatist of Saint George** ..... 6:30 PM
Friday, February 26: **HOLY UNCTION** ..... 6:30 PM
Saturday, February 27: **Matins, Divine Liturgy, Memorial Service** ..... 8:30 AM
Vespers ..... 6:30 PM
Sunday, February 28: **Matins and Divine Liturgy** ..... 8:30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 33-A DUPĂ RUSALII

Zis-a Domnul pilda aceasta: Doi oameni s-au suit la templu ca să se roage: unul era fariseu și celălalt vameș. Fariseul, stând drept, așa se ruga în sine: Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, prea desfrânați, sau ca și acest vameș. Postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig. Iar vameșul, departe stând, nu voia nici ochii să-și ridice către cer, ci-și bătea pieptul, zicând: Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului! Zic vouă că acesta s-a coborât mai îndreptat la casa sa decât acela. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înălța. (LUCA 18, 10 - 14)

Despre asa-zisele emotii pozitive si negative

Ați auzit, desigur, la televizor, sau ați citit pe net despre emoțiile negative și emoțiile pozitive. Nu-i așa că, de la început, vi s-a părut că știți despre ce e vorba, că e simplu să împărți lucrurile în pozitive și negative și că, în orice caz, riști să pari prost dacă întrebi „ce-i aia”?

Eu am îndrăznit și m-am întreat: „Ce-i aia emoții negative și emoții pozitive?” Credeți că răspunsul l-am găsit la Freud, Jung sau alții? Nu! Pentru că răspunsul e peste tot. Tot Internetul știe ce sînt emoțiile pozitive și emoțiile negative. Unii chiar au tipărit cartonașe pentru copii cu „cele 16 emoții” pozitive și negative. Dar haideți să nu fim negativi și să o luăm ușor! Ar fi negativ să spunem că această teorie nu are nimic științific în ea, că e o unealtă brutală de manipulare. În scrierile sale despre artă, Sigmund Freud analizează emoțiile umane care stau la baza tragediei grecești. De atunci se pare că nu s-a schimbat nimic: toate filmele ne solicită emoțiile legate de sexualitate, agresivitate și milă.

Indeobște, emoțiile sînt manifestări ale instinctelor de bază și este impropriu să numim un instinct „mai” pozitiv decît altul, ca să nu zic „mai” negativ. Din acest punct de vedere, a împărți emoțiile în pozitive și negative e un lucru care vine în contradicție cu alcătuirea umană, deoarece toate emoțiile exprimă sau satisfac un instinct, iar instinctele sînt indispensabile firii umane așa cum indispensabile îi sînt mîinile, picioarele, capul și toate mădulele. A spune că unele emoții sînt negative sau pozitive e ca și cum ai spune că mîinile, urechile și părul sînt pozitive, iar picioarele, gura și unghiile sînt negative.

Există și emoții rele în sine, cum ar fi invidia. Tocmai de aceea Sfinții Părinți spun că invidia este o emoție împotriva firii, deoarece ea nu slujește nici un instinct uman, fiind o lucrare întru totul demonică.

Cu alte cuvinte, e un lucru negativ să consideri unele emoții „mai” negative decît altele și nici cea „mai” pozitivă intenție nu-i șterge din negațivitate. Să luăm, de pildă, una din emoțiile considerate de psihologia de propagandă ca fiind „negativă”: mînia. Dacă vom judeca mînia doar în manifestările ei rele, atunci cînd cineva este ucis sau lovit fără milă, mînia este o patimă și o manifestare a răutății. Dacă însă vom judeca mînia ca forță care întoarce sufletul împotriva a tot ce e rău, căci tot o lucrare a mîniei este și lupta cu care ne ridicăm împotriva păcatului, a lașității, a fricii, atunci vom vedea că mînia poate fi bună. Moise însuși a stricat tablele dumnezeiești mișcat fiind de o „mînie sfîntă” împotriva trădării comise de poporul său, iar Hristos a răsturnat mesele târgoveților în Templu și i-a scos pe cei nelegiuți afară cu biciul.

Dar ce să spunem despre rușine și vinovăție, care sînt catalogate și ele ca emoții „negative”?!... Oare ce fel de monstru trebuie să fie cineva care nu mai are sentimentul rușinii și al vinovăției, dacă pînă și animalele îl au? Aici ne întoarcem la discuția despre educație, că totul este făcut din convenții și necesități. Dacă

industria TV cere oameni „pozitivi” care își amputează simțul critic și discernămîntul de frică de a nu deveni „negativi”, ea îi produce. Partea rea este că și școala, și grădinița ajung să opereze cu aceste unelte false, distrugînd însăși firea copiilor, care încep să judece lumea după niște criterii induse, a căror singură logică este castrarea discernămîntului și cultivarea unei exaltări isterice, care împinge o generație întreagă spre granița sănătății psihice.

Emoțiile, ca și organele, nu pot fi judecate în categorii valorice. Nu poți spune că stomacul e mai bun decît urechea. Însăși antiteza valorică dintre negativ și pozitiv arată că nu avem de a face cu o tratare științifică detașată, ci cu un atac de ordin emoțional capabil să ne inducă judecăți de ordin subiectiv cu referire la ceea ce este și ce ar trebui să facă omul.

Unul dintre criteriile de clasificare pe care le-am propus este acela al instinctelor. Am putea, de pildă, grupa emoțiile ce țin de instinctul conservării. Aici ar trebui să numim frica, mînia, frigul, foamea, setea etc. Dacă frica este o emoție negativă, așa cum susțin psihologii de propagandă, noi le spunem că, dacă omul nu ar simți frica, l-ar mânca lupul sau l-ar călca mașina, adică i s-ar întîmpla cel mai negativ lucru cu putință - ar muri. Prin urmare, frica e o emoție pozitivă, deoarece ne salvează viața.

Corect ar fi să numim pozitiv tot ce ne ajută, ne protejează, ne salvează și negativ tot ce ne face rău, ne pune în pericol, ne ucide. Așa ar trebui să clasificăm cele cu referință la om, iar orice altă clasificare impusă trebuie să o declarăm falsă sau rău intenționată.

Clasificarea clasică a patimilor, întîlnită încă în secolul al IV-lea, enumera șapte porniri rele care lucrează în om. Acestea sînt: lenea sau melancolia (akedia gr.), deznădejdea, trufia, îmbuibarea, mînia, desfrînarea, iubirea de arginți sau avaria. Toate acestea nasc emoții conforme, la fel cum și virtuțile opuse fiecărei patimi nasc emoții sau, mai bine zis, reacții lăuntrice pe măsură. Astfel, avarul se bucură că a cîștigat bani, iar milostivul se bucură că a putut ajuta pe cineva - deci aceeași emoție, a bucuriei-, prima dată e rea, negativă dacă vreți, iar a doua oară e bună, pozitivă. La fel e cu toate emoțiile care se nasc din patimi sau virtuți, toate avînd oglinda lor bună și oglinda lor rea.

În concluzie, a clasifica emoțiile în bune și rele este greșit. Această greșeală se face cu bună știință și are doar scop de manipulare. Pentru a ști ce se întîmplă în noi nu trebuie să judecăm efectele, adică emoțiile, ci cauza, adică patimile sau virtuțile, acolo unde este cazul.

Da, și nu uitați să judecați pozitiv acest articol!

Ieromonah Savatie Bastovoi